

ДАМЯН ДАМЯНОВ
ЧЕРВЕНА ЛАМПИЧКА

chitanka.info

Не бе красавица, ни пък грозница. Мойта си
къде по-млада и красива бе.
Но бе добра и тъжна. И самотница.
Поет без думи, птица без небе.
Разведена. С мъжа си. И със ласките.
С признание, със слава, суета...
Разведена със цялото си щастие.
Сама. Съквартирантка на скръбта.
Съквартирантка и хазяйка... Дирята
на всичко щом изгубех, щом бях сам
в дома, в света, отивах ѝ в квартирата —
изгубеното да подиря там.
По тъмно. И потайно. Бледа, слабичка,
тя спускаше перденцето със страх.
И в мрака палвахме червена лампичка —
едно кандилце в тъмния ни грях.
И като в църква светлината плисваше.
Като съблечена икона беше тя.
Любов ли правехме или пък изповед?
Богослужение или пък самота?
Една самотност, но на две разделяна.
Една едничка плът, но с две души.
Неутешима бе навън вселената,
та искахме да я поутешим.
Това е. Стар грях. НеЙде зад годините.
Вдън времето. Къде е днес — не знам. —
разведената... Минало — заминало.
Не мога вече да се върна там.
В самотен час пак ми се иска, само че
запътя ли се — дявол знай защо —
във мене светва в миг червена лампичка:
„Минаването забранено! Стоп!“

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.